

altsaa naar at blive nedsat. Men her er Tale om en ganske speciel Opgave, som trækkes ud af hele det øvrige Komplex og gives som første Opgave til dette Udvalg, før det endnu eksisterer. Det er en meget stor Forskel efter min Mening, og naar dette Spørgsmaal, som Forhandlingen her i Dag har vist, er af saa kilden Natur, at det udløser Lidenskaberne og netop trækkes frem som dette Udvalgs første Opgave, er det vel ikke urigtigt af mig, naar jeg deri ser eller derigennem faar en Formodning om, at Meningen med det hele er netop, at Spørgsmaalet atter skal trænes, og at der skal skabes et Agitationscentrum.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Den højtærede Udenrigsminister mente, at der var noget mærkeligt i, at denne Opgave var særligt nævnt. Det er der ikke. Der er nævnt de foreliggende udenrigspolitiske Spørgsmaal, og der er nævnt den Opgave, som igennem den højtærede Regerings Tilrettelægning af denne Sag netop maatte blive det, der først maatte blive behandlet. Udenrigsministeren sagde, at dette Spørgsmaal viste sig egnet til at udløse Lidenskaberne. Jeg tror, at naar der er en særegen Vanskelighed ved dette Spørgsmaal i Øjeblikket, ligger det i, at den højtærede Regering først har givet Tilsagn om Offentliggørelse og derpaa har brudt med dette Tilsagn og i Stedet derfor er gaaet til først at tilstille Dokumenterne til en snæver Kreds, dernæst har givet alle Rigsdagens Medlemmer Adgang til at se paa dem og saa nu stiller en yderligere Offentliggørelse af noget deraf i Udsigt. Alt dette er en Forvirring af hele Spørgsmaalet fra den højtærede Regerings Side, som ganske natuurligt kan medføre praktiske Vanskeligheder. Men jeg tror, at Vejen til at komme ud over disse Vanskeligheder netop er en Forhandling mellem den højtærede Regering og et Folketingsudvalg. Hvis man var gaaet den Vej tidligere, mon det da ikke var gaaet meget lettere? Hvis den højtærede Udenrigsminister, før han afgav Erklæringer om, at disse Dokumenter ikke kunde offentliggøres, og at Statsministerens Ord fra tidligere Tid gjaldt for intet i saa Henseende, var gaaet til en Forhandling med Repræsentanter for de forskellige Partier, mon vi saa ikke temmelig let vilde være blevet enige om, hvad der kunde offentliggøres deraf? Jeg for min Del tror da ogsaa, at saa snart vi kommer til denne Forhandling, vil det vise sig, at vi meget let kommer til Rette om, hvad der kan offentliggøres, og hvor

der kan være Grund til at tage et eller andet Hensyn til diplomatisk Sædvane.

Dernæst sagde den højtærede Udenrigsminister nogle Ord om Tavshedspligten. Jeg har derom kun sagt, at i denne Rigsdag, saaledes som vi jo er vant til det her i Danmark, havde vi ikke plejet at opfatte det saaledes, at vi skulde have særlige Bestemmelser for Rigsdagsmænds Tavshedspligt. Imidlertid, Forhandlinger om Spørgsmaalet kan jo føres, og kan der opstilles en eller anden Art af forstandige Regler, vil man naturligvis kunne tage disse under Overvejelse, men jeg tror rigtignok, at man fra Rigsdagens Side vil være meget betænkelig ved at paatage sig nogen Art af Forpligtelse til at faa en gennem Straffebestemmelser og andet tilsvarende indskærpet Tavshedspligt overfor de Meddelelser, som kommer til at tilflyde Rigsdagen i dens Egenskab af Befolkningens Repræsentation. Med Hensyn til den Redegørelse, som er udarbejdet af Arkivar Fontenay, kan jeg sige, at i det væsentligste tilfredsstiller Udenrigsministerens Udtalelser herom mig. Udenrigsministeren siger, at den væsentlige Del af den kan offentliggøres, men der kan være et og andet, som ikke kan blive det. Ja, det kan vi udmærket godt forhandle om, og jeg tror, vi der vil komme til en Løsning. Ganske vist mener jeg, at der samtidig bør føjes Aktstykker til, men jeg kan heller ikke tænke mig, at Udenrigsministeren, naar vi først forhandler om selve Sagerne, paa nogen Maade vil kunne modsætte sig dette.

Dernæst siger imidlertid Udenrigsministeren nogle almindelige Ord om vor Holdning i 1920, mod hvilke jeg paa det stærkeste maa vende mig. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at det radikale Partis Politik havde været at føre Befolkningen i anden Zone frem til en Afstemning, og at det saa i det Øjeblik, denne Afstemning havde fundet Sted, havde skrevet i Aviserne: Hurra, nu er det Landsforræderi at tale mere om anden Zone o. s. v. Jeg tror ikke, den højtærede Udenrigsminister, før han fremsatte disse Udtalelser, har undersøgt, hvad der blev sagt og skrevet fra vor Side ved den Lejlighed. Hvis den højtærede Udenrigsminister havde gjort dette, vilde det neppe have været muligt for ham at fremsætte Udtalelserne, saaledes som han har gjort det her i Dag, om dette Spørgsmaal. Hvad vi derimod har hævdet og vedblivende vil hævde, er, at naar den danske Regering med Tilslutning fra alle Partier i Rigsdagen og naar en Repræsentation for alle Rigsdagens Partier og en Repræsentation for de forskellige Retninger i Sønder-